

الثاني: في المضاف

نوع دوم: آب مضاف

وهو كل ما اعتصر من جسم أو مزج به مزجاً يسلبه إطلاق الاسم، وهو طاهر لكن لا يزيل حدثاً ولا خبثاً، ويجوز استعماله فيما عدا ذلك. ومتى لاقته النجاسة نجس قليله وكثيره، ولم يجز استعماله في أكل ولا شرب. ولو مزج طاهره بالمطلق اعتبر في رفع الحدث به إطلاق الاسم عليه.

آب مضاف، عصاره‌ای که از جسم هر چیزی گرفته شود و یا آبی که با چیز دیگری مخلوط شده باشد به گونه‌ای که دیگر به آن آب خالص گفته نشود.^(۱) آب مضاف، پاک است اما پاک‌کننده حدث و نجاست نیست و به کار بردن آن در موارد دیگر جایز است؛ در صورت تماس با نجاست، نجس می‌شود، چه مقدارش کم باشد و چه زیاد، و مصرف آب مضاف نجس برای خوردن و آشامیدن جایز نیست. اگر آب مضاف پاک با آب مطلق مخلوط شود، اگر موجب تغییر نام آب نشود [یعنی بتوان به آن آب مطلق گفت] طهارت با آن جایز است.

وتكره الطهارة بماء أسخن بالشمس في الآنية، وبماء أسخن بالنار في غسل الأموات. والماء المستعمل في غسل الأخبث نجس سواء تغير بالنجاسة أو لم يتغير، عدا ماء الاستنجاء فإنه طاهر ما لم يتغير بالنجاسة أو تلاقية نجاسة من خارج. والمستعمل في الوضوء طاهر ومطهر، وما استعمل في رفع الحدث الأكبر طاهر، ولا يرفع الحدث.

طهارت با آبی که به وسیله تابش مستقیم خورشید گرم شده باشد و همچنین با آبی که برای غسل دادن میت به وسیله آتش گرم شده باشد، مکروه است. آبی که برای شست و شوی نجاست به کار رفته نجس است، چه در تماس با نجاست تغییر کند و یا تغییر نکند، غیر از آب استنجاء (که هنگام تطهیر محل خروج ادرار و مدفوع پایین می‌ریزد) که پاک است مگر اینکه در تماس با نجاست تغییر کند یا نجاستی از بیرون با آن تماس پیدا کند. آب استفاده شده در وضو، هم پاک است و هم پاک‌کننده، ولی آبی که برای برطرف کردن حدث اکبر^(۲) به کار می‌رود، گرچه پاک است ولی طهارت (مانند وضو یا غسل) با آن صحیح نیست.

1- مانند انواع آب میوه، گلاب، چای و... (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 20)

2- مانند آب باقی مانده از غسل جنابت. (مترجم)